

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/77/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200841
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200841.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD., v právnej veci navrhovateľky: G., rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom J., E., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Scud/29/2011-15 zo dňa 23. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Scud/29/2011-15 zo dňa 23. októbra 2012 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. 62187199 zo dňa 09.11.2010, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok, pretože podľa právnych predpisov Slovenskej republiky navrhovateľka získala celkový počet 231 dní dôchodkového poistenia, získala tak obdobie dôchodkového poistenia rozsahu kratšom ako jeden rok preto v súlade s článkom 48 nariadenia Rady /EHS/ č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnané osoby samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva jej nárok na invalidný dôchodok z dôchodkového poistenia Slovenskej republiky nevznikol.

Navrhovateľka podala voči rozsudku krajského súdu odvolanie, v ktorom vyjadrila s ním svoj nesúhlas a poukázala na svoj dlhodobý zlý zdravotný stav (pečeň, kĺby, krv), pre ktorý nemôže ani chodiť von a aj psychicky je na tom zle. Nemá prostriedky na jedlo, lieky, hygienu ani lístky na autobus.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľka v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, a základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne, preto navrhla jeho rozhodnutie potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12.03.2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu pripojeného spisu vyplýva, že navrhovateľka žiadosťou spísanou dňa 15.09.2009, postúpenou ČSSZ v Prahe odporkyni si uplatnila nárok na priznanie invalidného dôchodku. Podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky v Bratislave zo dňa 18.10.2010 navrhovateľka je od 18.08.2009 invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50 %. K rovnakému záveru o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí ako aj v miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 % dospel aj posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredie v Bratislave v posudku z 05.05.2011.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nárok na invalidný dôchodok vzniká ak poistenec sa stal invalidným, získal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia podľa § 72 zákona č. 461/2003 Z. z., a ku dňu vzniku invalidity nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 72 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku:

- a) do 20 rokov je menej ako 1 rok,
- b) nad 20 rokov do 24 rokov je najmenej 1 rok,
- c) nad 24 rokov do 28 rokov je najmenej 2 roky,
- d) nad 28 rokov do 34 rokov je najmenej 5 rokov,
- e) nad 34 rokov do 40 rokov je najmenej 8 rokov,
- f) nad 40 rokov do 45 rokov je najmenej 10 rokov,
- g) nad 45 rokov je najmenej 15 rokov.

Podľa čl. 48 ods. 1 nariadenia Rady /EHS/ č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnané osoby, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva inštitúcia členského štátu nie je viazaná priznať dávky vo vzťahu k dobám dosiahnutým podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje a ktoré sa započítavajú v čase vzniku poistnej udalosti, ak celková dĺžka týchto dôb nedosahuje jeden rok a pri započítaní týchto dôb nevzniká nárok na dávky iba na základe ustanovení týchto predpisov.

Z citácie príslušných zákonných ustanovení je zjavné, že pre vznik nároku na invalidný dôchodok je potrebné splniť okrem podmienky zdravotného poškodenia aj podmienku doby poistenia (resp. zamestnania), ktorá je v zmysle § 72 zákona u poistenca nad 34 rokov je najmenej osem rokov, pričom doba poistenia potrebná pre nárok na invalidný dôchodok sa zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity.

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľka ku dňu uznania invalidity túto podmienku nesplnila, pretože podľa právnych predpisov Slovenskej republiky získala obdobie dôchodkového poistenia od 05.01.1988 do 14.03.1988 - 68 dní, od 13.04.1988 do 09.08.1988 - 119 dní, od 01.11.1989 do 13.11.1989 - 13 dní a od 01.12.1989 do 31.12.1989 - 31 dní, t. j. spolu 231 dní.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka získala obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu kratšom ako jeden rok, v súlade s čl. 48 nariadenia Rady /EHS/ č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnané osoby, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva jej nárok z dôchodkového poistenia Slovenskej republiky nevznikol, a preto

odporkyňa dôvodne jej žiadosť zamietla.

Za daných okolností Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací nemal dôvod konštatovať ani nedostatočne zistený skutkový stav a ani nesprávne právne posúdenie veci, keďže v konaní sa preukázalo, že Krajský súd v Bratislave na zistený skutkový stav, ktorý v konaní nebol spochybnený, správne aplikoval príslušné ustanovenia a dôvodne poukázal na nevyhnutnosť splnenia zákonných predpokladov pre priznanie navrhovateľom uplatneného nároku na invalidný dôchodok. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa náležitým spôsobom zdôvodnil skutkové ako aj právne závery, ku ktorým dospel a uviedol dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. S týmito závermi sa odvolací súd stotožnil a pretože nezistil žiadne iné pochybenia, ktoré by spochybnili zákonnosť rozhodnutia alebo postupu krajského súdu v predmetnej veci, neostalo mu iné ako napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.